

РЕШЕНИЕ

№ 1696

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4505** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. И. Г., чрез адв. С. А. срещу Решение № 2153-21-91/01.04.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу Разпореждане № [ЕГН]/6 от 03.12.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. С цитираното разпореждане отпуснатата считано от 23.10.2019 г. лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е определена в действителен размер и е определен размера на добавка по чл.69в, ал.3 от КСО.

Счита решението за неправилно и незаконосъобразно. Излага съображения за допуснати в оспореното решение погрешни фактически констатации и неправилни правни квалификации и преценка относно общия осигурителен стаж, учителския осигурителен стаж и размерът на определената добавка по чл.69в, ал.3 от КСО.

Счита, че в мотивите на стр.2 от решението неоснователно е прието, че не следва да се зачита трудовия ѝ стаж за периодите от 29.11.1983 г. до 23.12.1983 г. и от 24.12.1983 г. до 07.01.1984 г. поради ненадлежащата му заверка в трудовата книжка. Излага, че нередовността на заверките в трудовата книжка е преодоляна с издаване и представяне на удостоверение обр.УП- 3 изх. № 49/11.11.2020 г., изд. от 137 СУ „А. К.“ и обр. УП-3 с изх. № 161/13.11.2020 г., изд. от 90СУ „Ген. Х. де С. М.“, въз основа на които посочените периоди са зачетени, като това е изрично отразено на стр. 5 от

решението където по периоди е описан зачетения учителски стаж, вкл. и горепосочените два периода. Претендира за признаване на 3 месеца общ осигурителен стаж, съгласно чл.9, ал.8 /отм./ от КСО за периода 18.09.2006 г. -17.09.2007г. Въпреки, че е цитирана и разпоредбата на чл.9, ал.10 /отм./ от КСО, която изрично сочи, че стажът по ал.8 и 9 се зачита само за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО, жалбоподателката чрез своя пълномощник настоява този стаж да бъде признат, въпреки че и без него е придобила право на пенсия.

Иска отмяна на процесното решение, съответно потвърденото с него разпореждане и да бъде върната преписката на ТП на НОИ – С.-град със задължителни указания, като се признаят направените претенции. Претендира разноски по делото. Жалбоподателката се явява лично в съдебно заседание, заедно с адв. А., като поддържат жалбата със съображенията посочени в нея, претендира разноски по делото.

Ответникът- Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител юрк. В. иска да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 2113-21- 10499/03.12.2019г. Е. И. Г. е направила искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представила изискуемите документи по чл. 2 от НПОС за преценка правото и определяне размера на пенсията. В заявлението е посочила, че се отказва от незаверените стажове.

Въз основа на представените документи и Р. на НОИ длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело осигурителен стаж до 23.10.2019 г. в размер на 36 години, 02 месеца и 17 дни от трета категория труд. Към датата на подаденото заявление Е. Г. е на възраст 61 години, 5 месеца и 10 дни.

След направена преценка на правото на пенсия, с Разпореждане № [ЕГН] от 05.12.2019г. на Ръководител ПО на Е. Г. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1, 2 от КСО, считано от 23.10.2019г. Пенсията е определена в минимален размер съгласно чл.70, ал.12 от КСО до определянето на размера ѝ по реда на КСО. В разпореждането са изложени мотиви относно незачитане на осигурителен стаж за периода 29.11.1983г.-23.12.1983 г. и 24.12.1983 г.- 07.01.1984 г. поради ненадлежното му оформяне в представената трудова книжка.

С Разпореждане № [ЕГН] от 23.12.2019г. на Ръководител ПО личната пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на Е. И. Г. е изменена на основание чл.99, ал.1, т.2, б”д” от КСО във връзка с чл.10, ал.2 от НПОС и определена в действителен размер от датата на отпускането ѝ 23.10.2019 г.

С последващи разпореждания, постановени след допълнително изясняване и преценка във връзка с подадени възражения и представени нови доказателства от жалбоподателката - образец УП-3 с изх. № 236/04.08.2020г., обр. УП-3 с изх. №49/11.11.2020г. от 137 СУ " А. К. " и обр.УП-3 с изх. № 161/13.11.2020г./, пенсията е изменена, като е отпусната и добавка по чл.69 в, ал.3 от КСО.

С Разпореждане № [ЕГН]/6 от 03.12.2020г. на Ръководител „ПО”, оспорено в настоящето производство, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на Е. И. Г. е изменена на основание чл.99, ал.1, т.2, б”д” от КСО, като е определена в размер 533.17 лв. от датата на отпускането й 23.10.2019 г. Размерът на пенсията е определен по реда на чл.70 от КСО от следните данни: зачетен осигурителен стаж 36 години, 10 месеца и 19 дни от трета категория труд, от който учителски осигурителен стаж 26 години, 5 месеца и 14 дни; индивидуален коефициент /ИК/ 1.2552, изчислен по реда на чл.70, ал.9, изр. първо и второ от КСО от осигурителния доход на лицето за периода 01.01.2000 г.-22.10.2019 г. вкл.- 158160.86 лв.; доход за изчисляване размера на пенсията 1206.27 лв., получен като средномесечният осигурителен доход за страната за периода от 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията /10.2018г.-09.2019г./ - 961.02 лв.. е , умножен по ИК -1.2552; проценти осигурителен стаж 44.20 % / за 36 години й 10 месеца x 1,2% = 44.20% /. От 01.07.2020 г. пенсията е осъвременена съгласно чл.100 от КСО в размер на 568,89 лв. /533,17 лв. x 1,067/.

С оспореното разпореждане е постановено и изплащането към пенсията на добавка по чл.69в, ал.3 от КСО за 09 месеца осигурителен стаж след 01.01.1997 г. и след придобиване право на пенсия по чл.69 в, ал.1 от КСО по 0,33% в размер 15,84 лв. от 23.10.2019 г./ 2.97 % от 533,17 лв./ и 16,90 лв. от 01.07.2020 г. / 2,97 % от 568,89 лв./. В разпореждането е отразено, че не е зачетен учителски осигурителен стаж за периода 01.04.1988 г.- 31.05.1990 г. съгласно документ № 437/18.02.2020 г., тъй като не отговаря на условията на чл.19, ал.2 от НПОС.

При извършената проверка от страна на пенсионния орган не са установени допуснати пропуски и нарушения на законовите разпоредби, регламентиращи зачитането на осигурителен стаж. Прието е, че продължителността на общия осигурителен стаж на Е. И. Г. е правилно определена на 36 години, 10 месеца и 19 дни, 4 ч.

Разпореждането № [ЕГН]/6 от 03.12.2020 г. на Ръководител „ПО” е оспорено по административен ред с жалба № 1012-21-206/02.02.2021 г., пред Директора на ТП-НОИ С. град.

С процесното Решение № 2153-21-91 на директора на ТП на НОИ-С. жалбата на Е. Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/6 от 03.12.2020 г. на Длъжностното лице по пенсионно осигуряване в ТП-НОИ –С. град е отхвърлена като неоснователна, е оставена без уважение.

За да постанови този резултат, административният орган е изложил, че при направена съпоставка на описания в жалбата и претендирания осигурителен стаж със зачетения от длъжностното лице по пенсионно осигуряване осигурителен стаж Директорът на ТП на НОИ е установил минимални разлики, които се дължат на следното:

За периода 17.10.1977г.-11.09.1980 г. Е. Г. претендира зачитане на осигурителен стаж, положен в Институт по икономика и организация на селското стопанство в размер на 2 години, 10 месеца и 26 дни / календарната продължителност на периода/ съгласно заверката в трудова книжка № 840/17.10.1977 г. От вписване на стр. 26 на трудовата книжка се установява, че за периода 16.05.1980г. - 24.07.1980г. и 11.08.1980г.-29.08.1980г. жалбоподателката е ползвала неплатен отпуск, който не се зачита за трудов стаж. като неправилно на стр.11 в трудовата книжка стажът е заверен в календарната му продължителност, без да са изключени периодите, които не се зачитат за трудов стаж. При преценка правото на пенсия правилно за периода 17.10.1977 г.-11.09.1980 г. е зачетен осигурителен стаж в общ размер 2 години, 7 месеца и 26 дни, като са изключени периодите на ползван неплатен отпуск, които не се зачитат за трудов стаж / зачетен е стаж от 17.10.1977г.- до 16.05.1980 г. - 2 г., 6 мес., 29 дни; от 25.07.1980 г. до 11.08.1980 г.-16 дни. от 30.08.1980г. до 11.09.1980г.-11 дни/.Е. Г. претендира зачитане на стаж за периода 25.09.2006 г. - 25.10.2019 г. в размер на 13 години и 1 месец / календарно/. Пенсията е отпусната от 23.10.2019 г., поради което при отпускане на пенсията и определянето на размера ѝ е зачетен осигурителен стаж до 22.10.2019 г. вкл., а не до 25.10.2019 г. Съгласно обр. УП-3 изх.№ 236/04.08.2020 г., издаден от Национален дворец на децата, за периода 01.05.2010 г.- 07.09.2010 г. вкл. жалбоподателката е работила на 4 часа при законоустановено работно време 8 часа, като в образеца неправилно е отразен осигурителен стаж 4 месеца и 7 дни, в нарушение на чл.9, ал.1, т.1 от КСО и чл.38. с 3, т.2 от НПОС.

Съгласно чл.9, ал.1, т.1 от КСО осигурителният стаж се изчислява в часове, дни, месеци и години. За осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл.4, ал. 1, т.1 и ал. 10 са работили при пълното законоустановено за тях работно време, ако са внесени или дължими осигурителните вноски върху полученото, начисленото и неизплатеното, както и неначисленото възнаграждение, но не по-малко от минималния осигурителен доход по чл.6. ал.2, т.3 за съответната професия; когато лицето е работило при непълно работно време, осигурителният стаж се зачита пропорционално на законоустановеното работно време.

По силата на чл.38, ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж на лицата по чл.4, ал.1, т.1-4, 6 и 7 от КСО за времето след 31 декември 2002 г., а за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 8 - за времето след 27 декември 2003 г., се зачита и изчислява както следва:

1. за един ден осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал.1. т.1 - 4 и 6 са отработили пълното законоустановено за тях работно време за деня и за това време са внесени или са дължими осигурителните вноски върху възнаграждението им, а за работниците и служителите - върху не по-малко от минималния осигурителен доход за съответната професия по икономическа дейност;

2. осигурителният стаж на лицата по т. 1, които са работили при непълно работно време и са били осигурени върху не по-малко от минималния осигурителен доход за професията по икономическа дейност за съответната продължителност на работното време, се изчислява, като сборът от отработените часове се раздели на установената с

нормативен акт продължителност на работното време.

При спазване на посочените разпоредби, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело осигурителен стаж за периода 01.05.2010 г.- 08.09.2010 г., съответно учителски осигурителен стаж в размер на 2 месеца, 3 дни и 4 часа.

За останалите периоди няма разлики между претендирания от жалбоподателката общ осигурителен стаж и зачетения от пенсионния орган.

При зачитане на осигурителния стаж е спазена разпоредбата на чл.38, ал.11 от НПОС. Съгласно посочената разпоредба, когато през календарния месец лицето е било осигурено на различни основания, за осигурителен стаж се зачита не повече от един месец, т.е. дублираните периоди не се зачитат повторно.

След отмяната на чл.9, ал.8 от КСО /ДВ, бр.61/2015г., в сила от 01.01.2016 г., в чл.38, ал.15 от НПОС е регламентирана правната възможност за периода от 1 януари 2002 г. до 31.12.2015 г. да бъде зачетено за осигурителен стаж за придобиване право на пенсия по чл.68, ал.1 и 2 от КСО, ако това е по-благоприятно за лицата, в съотношение 4 години за 5 години от трета категория времето, през което лицата са работили по трудов договор при пълно работно време и : 1. по допълнителен или втори трудов договор с дневно работно време не по-малко от 3 часа; 2. са упражнявали трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски или в неперсонифицирани дружества; 3. са упражнявали свободна професия и/или занаятчийска дейност.

Зачитането на осигурителен стаж на това основание се извършва само за придобиване право на пенсия, а не за увеличаване размера на общия осигурителен стаж, участващ при определяне размера на пенсиите. В тази връзка, искането на жалбоподателката за признаване на допълнително 3 месеца общ осигурителен стаж съгласно чл.9, ал.8 от КСО /отм./ за периода 18.09.2006 г.- 17.09.2007 г. е неоснователно.

След извършената цялостна проверка на зачетения осигурителен стаж приемам, че с оспореното разпореждане длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е зачело и взело предвид при изчисляване размера на пенсията осигурителен стаж в размер на 36 години, 10 месеца и 19 дни от трета категория труд.

При разглеждане на предявената жалба не се установиха допуснати нарушения на законовите разпоредби и при определяне продължителността на зачетения учителски осигурителен стаж на Е. Г..

В чл.19, ал.1 от НПОС е дадено легално определение на понятието учителски стаж - това е осигурителният стаж, положен на учителска или възпитателска длъжност в учебни и възпитателни заведения. За учителски стаж се счита и осигурителният стаж на директорите и заместник-директорите на учебни и възпитателни заведения, ако те са изпълнили пълната норма на задължителна преподавателска работа. Учебни и възпитателни заведения по смисъла на тази разпоредба са създадените по реда на Закона за народната просвета.

Съгласно чл.19, ал.2 от НПОС учителски стаж е и осигурителният стаж на лицата, заемащи длъжности по списък, утвърден от министъра на образованието и науката, съгласуван с управителя на НОИ, ако отговарят на изискванията за заемане на длъжността учител или възпитател съобразно придобитото образование, професионална квалификация и правоспособност и са изпълнили пълната норма за задължителна преподавателска работа.

Този списък включва следните длъжности: помощник-директор с преподавателска заетост, ръководител на филиал в М., ръководител на учебно-изчислителен кабинет, педагогически съветник, хореограф, корепетитор, логопед, педагог, психолог, инструктор по трудово обучение, дружинен ръководител, преподавател, рехабилитатор, инструктор по кормилни упражнения, учител-методик - от учебната 2010/2011г. и възпитател-методик- от учебната 2010/2011 г.

По силата на §9, ал.1 от ПЗР на КСО времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999г. съгласно действащите до тогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс.

Съгласно чл.41, ал.1 от ППЗП /отм. от 01.01.2000г./ учителски трудов стаж по смисъла на чл.5 от ЗП /отм./ е трудовият стаж, положен на длъжност учител или възпитател в учебни заведения, както и трудовият стаж на директорите и заместник - директорите на учебни и възпитателни заведения, ако са изпълнили пълната норма задължителна преподавателска работа. Учителски трудов стаж е и трудовият стаж на лицата, заемащи длъжност по списък, утвърден от министъра на образованието и науката, съгласувано с управителя на НОИ, ако отговарят на изискванията за заемане на длъжността учител или възпитател съобразно придобитото образование, професионална квалификация и правоспособност и са изпълнили пълната норма за задължителна преподавателска работа/ал.2/.

В списъка са включени: помощник-директор с преподавателска заетост, ръководител на филиал в М., ръководител на учебно-изчислителен кабинет, педагогически съветник, хореограф, корепетитор, логопед, педагог, психолог, инструктор по трудово обучение, дружинен ръководител, преподавател, рехабилитатор. За да се признае за учителски трудовият стаж, положен на горепосочените длъжности, той трябва да е придобит в посочените в ал.1 на чл.41 от ППЗП /отм./ учебни или възпитателни заведения. Според чл.41 ал.3 от ППЗП /отм./ учебни и възпитателни заведения по смисъла на ал.1 са създадените по реда на Закона за народната просвета, без разлика на ведомственото им подчинение и независимо от степента и формата на обучение, както и социалните учебно-професионални заведения за квалификация и преквалификация на лица с намалена трудоспособност съгласно ПМС №63 от 1991г..

Пълните норми за задължителна преподавателска работа са тези, които са утвърдени с нормативен акт за съответните длъжности в отделните видове и степени училища и учебни и възпитателни заведения. Обстоятелството и периодите, през които лицата са изпълнили пълната норма за задължителна преподавателска работа, се удостоверяват от съответното учебно или възпитателно заведение въз основа на утвърдените в

началото на всяка учебна година списъци, материални книги или изплащателни ведомости. На лицата, заемащи посочените в списъка длъжности, които не са изпълнявали пълната норма за задължителна преподавателска работа, както и тези, които нямат определена такава, осигурителният стаж в учебните и възпитателни заведения не се зачита за учителски.

От данните в пенсионното досие се установява, че длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е зачело на Е. И. Г. учителски осигурителен стаж в общ размер на 26 години, 5 месеца и 14 дни за периодите 29.11.1983г.- 23.12.1983 г., 24.12.1983г.- 08.01.1984г., 01.12.1987г.- 21.02.1988г., 01.07.1993 г.- 22.10.2019 г.

Претенциите на жалбоподателката, че неправилно не е признат за учителски положеният стаж на длъжност „дружинен ръководител“ за периода от 01.04.1988г. до 01.03.1990 г. и на длъжност „организатор извънкласна и извънучилищна дейност“ за периода от 01.03.1990 г. до 31.05.1990 г., са неоснователни.

Видно от трудова книжка № 840/17.10.1977г., за периода 01.04.1988г.- 31.05.1990 г. Е. Г. е заемала длъжността „дружинен ръководител“ в Общински комитет па Д. ”С.” и „организатор извънкласна и извънучилищна дейност“ в Общински съвет на БДМ “С.". Към заявлението за отпускане на пенсия са представени диплома за завършено образование и удостоверение изх.№ 1939/04.09.2017 г., издадено от 127 СУ "И. Н. Д." [населено място], с което се удостоверява, че Е. И. Г. е упражнявала педагогическа дейност в училището на длъжност „дружинен ръководител“ и „организатор извънкласна и извън училищна дейност“ за периода 01.04.1988 г.-31.05.1990 г. Длъжността „организатор извънкласна и извън училищна дейност“ не е включена в списъците на длъжностите, за които се признава учителски стаж съгласно чл.19 НПОС и чл.41, ал.2 от ППЗП /отм./.

В представеното удостоверение липсват данни дали лицето е изпълнило пълната норма задължителна преподавателска работа, поради което в хода на пенсионното производство е изпратено писмо до 127 СУ за издаване на ново удостоверение с описани длъжности по периоди и уточнение дали е изпълнена пълната норма часове задължителна преподавателска работа. В отговор е получено писмо изх.№ 437/18.02.2020 г. от Директора на 127 СУ „И. Н. Д.“, в което е посочено, че Е. Г. не е била назначавана по трудов договор в училището, а е работила за районната администрация - район „С.“ и е изпълнявала дейността си на територията на училището. Посочено е, че същата няма досие в училището, не са й изплащани възнаграждения от сметката на училището, поради което не фигурира в разплащателните ведомости, като не може да бъде дадено обяснение на какво основание е издадено удостоверение с изх.№1939/04.09.2017 г., тъй като в трудовата й книжка не фигурира името на 127 СУ.

В хода на административно производство по чл.117 от КСО, с оглед

правилното и законосъобразно произнасяне по предявената жалба, е изпратено отново искане до 127 СУ „И. Н. Д.“ за представяне на доказателства / утвърдени в началото на всяка учебна години списъци, материални книги, изплащателни ведомости или други/, от които се установява, че за периода 01.04.1988 г.- 31.05.1990 г. Е. Г. е изпълнила в училището пълната норма задължителна преподавателска работа.

В отговор е получено писмо изх.№ 0496/11.03.2021 г. от директора на 127 СУ „И. Н. Д.“, в което е посочено, че е извършена обстойна проверка в архива на училището. При проверката е установено, че 127 СУ не разполага с архив на Списък - образец 1 преди 2000 г. и архив на материални книги преди учебната 1990/1991 г., като с оглед обстоятелството, че Е. Г. не е била в трудово правоотношение с училището, същата не фигурира в разплащателните ведомости. По посочените в писмото причини, училището не може да предостави изисканите доказателства.

След разглеждане на жалбата Директорът на ТП на НОИ е приел, че длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно не е признало на жалбоподателката учителски осигурителен стаж за периода 01.04.1988 г.- 31.05.1990 г., тъй като не е доказано наличието на всички изискуеми съгласно осигурителното законодателство предпоставки за зачитане на учителски стаж.

При направената във връзка с предявената жалба проверка се установи, че продължителността на зачетения учителски осигурителен стаж на Е. Г. до датата на отпускане на пенсията е правилно определена на 26 години, 5 месеца и 14 дни. В тази връзка, неоснователни се явяват и претенциите на жалбоподателката за определяне на добавка по чл.69в, ал.3 от КСО за 38 месеца, вместо за 9 месеца. Продължителността на зачетения учителски осигурителен стаж на Е. Г. до датата на отпускане на пенсията е правилно определена на 26 години, 5 месеца и 14 дни. В тази връзка, неоснователни се явяват и претенциите на жалбоподателката за определяне на добавка по чл.69в, ал.3 от КСО за 38 месеца, вместо за 9 месеца.

От 01.01.2016г. условията за пенсиониране на учителите са регламентирани в чл.69в от КСО. Съгласно чл.69в, ал.1 от КСО учителите придобиват право на пенсия за-в осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст 57 години и 10 месеца за жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31.12.2016г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година по начина, регламентиран в т.1 и т.2 на разпоредбата.

Правото на добавка от УПФ от 01.01.2016г. се регламентира в разпоредбата на чл.69в, ал.3 от КСО, според която на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал.1 и се пенсионира при условията на чл.68, ал.1, 2 от КСО, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд „Пенсии“ и добавка от Учителския пенсионен фонд в размер 0,33 на сто от

пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал.1. При представянето на данни за допълнително положен учителски осигурителен стаж след отпускането на пенсия по чл.68, ал.1 и 2, към която се изплаща добавка от Учителския пенсионен фонд, броят на месеците, от които е определена добавката, се увеличава с броя месеци след пенсионирането, за които има осигурителни вноски в същия фонд.

Преценката на правото на добавка от УПФ се извършва съгласно действаща към датата на подаденото заявление разпоредба на чл.69в, ал.3 от КСО, според която размера на добавката е в зависимост от месеците осигурителен стаж, за които има осигурителна вноска в УПФ след придобиване право на пенсия по чл.69в, ал.1 от КСО.

Г. е навършила изискващата се възраст 57 години и 10 месеца още през 2016г., но изпълнява изискването за наличие на учителски осигурителен стаж 25 години и 08 месеца към 09.01.2019г., от която дата придобива право на лична пенсия за ОСВ по чл.69в, ал.1 от КСО. От тази дата до датата на пенсиониране по чл.68, ал.1. 2 от КСО, месеците, в които има вноска в УПФ са 09, като длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е определило размера на добавката съгласно чл.69в, ал.3 от КСО за 09 месеца осигурителен стаж $\times 0,33\%$ / общо 2,97% .

С § 22ц от ПЗР на КСО законодателят е предвидил правната възможност до 01.01.2023 г. едновременно с подаване на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31.12.2018 г., лицето да може да избере размерът на пенсията му да бъде определен с индивидуален коефициент /ИК/, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 - 7, ал. 10. т. 1 и ал. 11, ако това е по-благоприятно за него.

Лицето може да направи посочения избор, като заяви изрично желанието си чрез попълване на т.5 от заявлението / обр.УП-1/ за отпускане на пенсия. При положение, че не е направен избор, пенсията се изчислява с индивидуален коефициент съгласно приложимата от 01.01.2019 г. методика, т.е. като се прилагат разпоредбите на чл.70, ал.8 и 9, ал.10. т.2 и ал.11 от КСО. При липса на изрично посочване в подаденото заявление за отпускане на пенсия, се приема, че е направен избор съгласно §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО за изчисляване на пенсията по реда на чл.70, ал.4-7 от КСО, приложим за отпуснатите до 31.12.2018 г. пенсии, при положение, че към заявлението са приложени документ/и, удостоверяващ/и осигурителния доход на заявителя за тригодишен период по избор от последните 15 години осигурителен стаж преди 1997г.

В конкретния случай, Е. Г. не е заявила изрично желание за изчисляване на индивидуалния коефициент съгласно чл.70, ал.4-7 от КСО, нито е представила документ за осигурителния й доход за тригодишен период от последните 15 години осигурителен стаж преди 1997 г., поради което

размерът на пенсията е определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал.8- 9, ал.10, т.2 и ал.11 от КСО, с включване на осигурителния доход на жалбоподателката за периодите след 31.12.1999 г. до датата на отпускане на пенсията. В тази връзка, претенциите на жалбоподателката, че при изчисляване размера на пенсията не е включено brutното ѝ трудово възнаграждение за периода 01.01.1997г.- 31.12.1998г., са неоснователни.

По силата на чл.70, ал. 8, изр. първо от КСО, за пенсиите, отпуснати с начална дата след 31.12.2018г., какъвто е настоящият случай, индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за периодите след 31.12.1999 г. до датата на отпускане на пенсията, но за период, не по-малък от 36 месеца.

Съгласно чл.70, ал. 9 от КСО индивидуалният коефициент по ал. 8 се изчислява, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на лицето за месеца и средния осигурителен доход за страната за същия месец се раздели на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец, и броя на работните дни през месеца - за всички месеци, участващи при изчисляване на индивидуалния коефициент. Отработените часове от лицето се изчисляват пропорционално на законоустановеното работно време. Индивидуалният коефициент не може да надхвърля средноаритметичната стойност на месечните съотношения между максималния месечен размер на осигурителния доход, определен със ЗБДООза съответната година, и средния месечен осигурителен доход за страната - за месеците омад 31.12.1999 г., участващи при изчисляването на индивидуалния коефициент.

Индивидуалният коефициент на Е. И. Г. е изчислен при спазване на чл. 70, ал. 8 и 9 от КСО. Индивидуалният коефициент 1,2552, изчислен по реда на чл. 70, ал. 9, изр. първо и второ от КСО, е получен, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на жалбоподателката за всеки месец от периода 01.01.2000 г. до 22.10.2019 г. вкл., за които има зачетен осигурителен стаж и съответния среден осигурителен доход за страната за всеки месец от посочения период, е разделен на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 22.10.2019 г., и броя на работните дни през този месец - за всички месеци в периода. Методиката за изчисляване на ИК за пенсиите, отпуснати с начална дата след 31.12.2018г. е достъпна на сайта на Националния осигурителен институт.

При направената проверка се установи, че размерът на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Е. И. Г. е правилно определен по реда на чл.70 от КСО.

Доходът, от който е изчислен размера на пенсията 1206,27 лв. е определен при спазване на чл.70, ал.3 от КСО, като средномесечният осигурителен

доход за страната за периода от 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията /10.2018г.-09.2019г./- 961,02 лв. е умножен по изчисления съгласно чл.70, ал.9, изр. първо и второ от КСО ИК- 1,2552.

Съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО размерът на пенсията за ОСВ се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж.

Общият зачетен осигурителен стаж на Е. Г. е в размер на 36 години, 10 месеца и 19 дни, за който се следват 44,20 % / за 36 години и 10 месеца x 1,2%/.

Размерът на пенсията от датата на отпускането ѝ 533,17 лв. е правилно определен съгласно чл.70, ал.1 от КСО, като доходът за изчисляване размера на пенсията 1206,27 лв. е умножен по 44,20%. От 01.07.2020 г. същият е правилно осъвременен съгласно чл.100 от КСО на 568, 89 лв. / 533,17 лв. x 1,067 /.

Добавката по чл. 69в, ал.3 от КСО е правилно определена на 15,84 лв. от датата на отпускане на пенсията / за 09 месеца по 0,33% = 2,97% от 533,17 лв./ и 16,90 лв. от 01.07.2020 г. / 2,97% от 568,89 лв./.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните **правни изводи**:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО – оспореният акт е получен от жалбоподателя на 19.04.2021 г. /л.172/, а жалбата е депозирана чрез административния орган на 29.04.2021 г. /л. 5 от делото/ и от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е **неоснователна**.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, предвид правомощието на директора на териториалното поделение на НОИ да разглежда спорове, свързани с неправилното определяне на пенсии, съгласно чл. 117, ал.2, т. 1 КСО, и в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Разпореждане № [ЕГН]/6 от 03.12.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване – С. К. е постановено от компетентен орган, въз основа на предоставените му правомощия съгласно Заповед № 1015-12-247/04.12.2018 г. на Директора на ТП –НОИ –С. –град.

По материалната законосъобразност на оспорения акт, правният спор се свежда до преценка наличието на материално –правните предпоставки на

разпоредбата на чл. 69в ал. 3 от КСО, според която на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 на същия текст и се пенсионирали при условията на чл. 68 ал. 1 и ал. 2 от КСО се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд „Пенсии“ и добавка от учителския пенсионен фонд в размер на 0,33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда, след придобиване право на пенсия по ал. 1.

Съгласно чл. 69в ал. 1от КСО учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст 57 години и 10 месецаот жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2018 г. – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст.

Цитираната правна норма предвижда по – благоприятни условия за пенсиониране на учители по отношение на изискуемата възраст в сравнение с общия случай по чл. 68 ал. 1 от КСО. Законодателят е въвел изискване за наличие на две кумулативни предпоставки, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране от учители по чл. 69в ал. 1 от КСО. Те са свързани с настъпила възраст и определен брой години осигурителен учителски стаж. Конкретно за жените, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране е необходимо при навършена възраст от 57 години и 10 месеца, лицето да има и учителски осигурителен стаж от 25 години и 8 месеца, като след 31.12.2016г., стажът се увеличава за всяка година с по 2 месеца. до 31.декември 2029 година.

Несъмнено правото на ранно пенсиониране за учителите се придобива преди да се придобие правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 ал. 1, ал. 2 от КСО. Нормата на чл. 69в от КСО е влязла в сила от 01.01.2016г., а преди тази дата е действала разпоредбата на параграф 5 ал.1 от ПЗР на КСО /отменена/, въз основа на която се е позовал решаващият орган. Според ал.1 от параграф 5 на ПЗР на КСО /отменен към датата на издаване на административният акт/ До 31 декември 2020 г. включително, учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и за възраст три години по-рано от възрастта им по чл. 68, ал. 1 и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете., а според ал. (3) (Изм. - ДВ, бр. 64 от 2000 г., бр. 112 от 2004 г., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 100 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 99 от 2012 г., в

сила от 1.01.2013 г., бр. 106 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 111 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 27 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г./- На учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 и се пенсионирали при условията на чл. 68, ал. 1 и 2, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от учителския пенсионен фонд в размер 0,33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал. 1.

Разпоредбата на чл. 38, ал. 15 НПОС определя, че за периода от 1 януари 2002 г. до 31 декември 2015 г. се зачита за осигурителен стаж за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1 и 2 от КСО, ако това е но-благоприятно за лицата, в съотношение 4 години за 5 години от трета категория времето, през което лицата са работили по трудов договор при пълно работно време и: 1. по допълнителен или втори трудов договор с дневно работно време не по-малко от 3 часа; 2. са упражнявали трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски или в неперсонифицирани дружества; 3. са упражнявали свободна професия и/ или занаятчийска дейност.

Тази възможност зачитане на осигурителен стаж в повече от календарното време е възможна единствено при недостигащ осигурителен стаж за придобиване на право на пенсия за ОСВ по общите условия, регламентирани с чл. 68, ал. 1-2 от КСО. Зачетеният в повече от календарното време осигурителен стаж по чл.38, ал.15 от НПОС не участва при определяне на размера на пенсията по реда на чл. 70, ал. 1 от КСО.

Е. Г. е придобила право на пенсия поради навършила възраст от 61 години и 4 месеца за жените за 2019 г. Същата има и необходимия осигурителен стаж, от 36 години 2 месеца и 17 дни осигурителен стаж при необходимими 35 години и 8 месеца ,поради което не следва да се приложи изключението на разпоредбата на чл.38, ал. 15 от НПОС.

Неоснователни са доводите на Г. относно зачитането на времето от 01.04.1988 г. до 31.05.1990 г. на длъжности „дружинен ръководител“ и „организатор извънкласна и извънучилищна дейност“ за учителски стаж.

Разпоредбата на чл. 41, ал.1 от Правилника за прилагане на закона за пенсиите (ППДП-отм.), приложим съгласно §9, ал.1 от ПЗР на КСО за времето на полагане на стажа определя изискване за учителите/възпитателите, директор/зам.-директор на учебни заведения, да са изпълнили пълната норма задължителна преподавателска работа. За учителски стаж е приравнен и трудовият стаж на лицата, заемали длъжност по списък, утвърден от министъра на образованието и науката, съгласувано с управителя на НОИ, ако отговарят на изискванията за заемане на длъжността учител или възпитател и са изпълнили пълната норма за задължителна преподавателска работа. По делото не са налице такива доказателства за длъжността „дружинен ръководител“, нито има доказателства относно изпълнението на

пълната преподавателска норма, а длъжността „организатор извънкласна и извънучилищна дейност“ въобще не фигурира в списъка на длъжностите, утвърден от министъра на науката и образованието.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 60 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. Г., чрез адв. С. А. срещу Решение № 2153-21-91/01.04.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане № [ЕГН]/6 от 03.12.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

ОСЪЖДА Е. И. Г. от [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С. - град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ:

